

καθ' ὃ οὐδέτερον τῶν ἀντιφερομένων ἐθεώρουν, ώς τὰ ἐθνικῶς συμφέροντα ἔκτιμῶν καὶ πρεσβεῦον· ἔγραφον δ', οὐχὶ ἄρθρα πολιτικά, ἀλλὰ περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ἢ ἐθεώρουν ἐθνικῶς χρήσιμα, οἷον περὶ ἴδρυσεως Ἀκαδημίας, ἴδρυσεως ἐθνικοῦ Θεάτρου, ὅρθης χρήσεως τοῦ Ζαππαίου κληροδοτήματος, καὶ ἄλλων τοιούτων· ἀλλὰ τὰ ἄρθρα μου οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον εἴλκον τὴν προσοχὴν ἐκείνων κἄν δι' οὓς ἔγραφοντο, καὶ ἦσαν αὐτὸ τοῦτο ματαιοπονία:

'Αναπλασις.

Ταχέως δὲ μοὶ ἐδόθη ἀφορμὴ καὶ εἰς ἄλλην ἀπασχόλησιν νὰ ἐπιδοθῶ. Μίαν ἡμέραν ἦλθε πρὸς ἐμὲ εἰς Κηφισσίαν ὁ τέως ἄγνωστός μοι κ. Διαλισμῆς, μετὰ δύο ἀλλων κυρίων. Ἀπετέλουν δ' ἐπιτροπὴν ἐργαζομένην νὰ μοὶ προτείνῃ νὰ καταταχθῶ εἰς τὴν πρὸ ἐνὸς ἔτους συστᾶσαν. Εταιρεῖαν τῆς Ἀναπλάσεως, ἣς σκοπὸς μοὶ ἔξήγησαν ὅτι ἦν ἡ δι' ἔργης προφώσεως τοῦ κλήρου καὶ καταλλήλου τάσεως τῆς ἐθνικῆς ἀνωγῆς καταπολέμησις τῶν ὑλιστικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐν ὀνόματι καὶ κατὰ παρεννόησιν τῆς ἐπιστήμης διεδίδοντο, ἀπειλοῦσαι αὐτὰς τὰς βάσεις τῆς κοινωνίας.

Τὴν πρότασιν ἔσπευσα νὰ δεχθῶ, καθ' ὃ πληρέστατα ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἀρχάς, ἀς πάντοτε ἐπρέσβευον, καὶ ὁ σύλλογος εὐηρεστήθη νὰ μ' ἐκλέξῃ πρόεδρον αὐτοῦ. Προτάσει δὲ τοῦ Συλλόγου καὶ ἐμοῦ, ἡ Ἀ. Β. Υ. ὁ Διάδοχος ἔνευσε νὰ δεχθῇ τὸν τίτλον «Ἐπιτίμου προέδρου», καὶ εἰς τὴν πρώτην ἐπετηρίδα τοῦ Συλλόγου ἐδέχθη, ἐπὶ τῇ παρακλήσει μου, νὰ προεδρεύῃ τῆς τότε τελεσθείσης ἑορτῆς, καὶ ἔπραξε τοῦτο ἀξιοπρεπέστατα.

Ο Σύλλογος ἔξέδιδε περιοδικόν, σκοπὸν ἔχον κύριον νὰ πραγματεύηται τὰ ἐπιστημονικὰ ζητήματα ὑπὸ τὴν ἔποψιν, ἦν αὐτὸς ἐπεδίωκεν. Ἀπετάθη δὲ καὶ εἰς πλείστους κληρικούς τε καὶ λαϊκούς, ζητήσας τὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τῶν καταλληλοτέρων τρόπων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, δν ἐπεδίωκεν. Εἰς ἀμφότερα δέ, εἰς τε τὴν σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ, καὶ εἰς τὰς γνωμοδοτήσεις

ταύτας τὴν κυριωτάτην ἀδόξωγὴν εὔρε παρὰ τῷ ἐν Τεργέστῃ οἰκοῦντι σοφῷ κ. Ἀ. Σκαλτσούνῃ, οὗ καὶ τὰ ἀρθρα ὁ Σύλλογος κατόπιν εἰς πολύτιμον βιβλίον ἔξεδωκεν. "Οτε δὲ ὁ Σύλλογος προύτιθετο νὰ πανηγυρίσῃ διὸ ἀξιολόγου τινὸς ἔργου τοὺς γάμους τοῦ Ἐπιτίμου αὐτοῦ Προέδρου, τοῦ Διαδόχου, ὁ κ. Σκαλτσούνης ἐπρότεινε νὰ ἴδουμενη παρ’ αὐτῷ Ταμεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Κωνσταντίνου* καὶ *Σοφίας*, διὸ οὐ νὰ μισθοδοτοῦνται ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἱεροκήρυκες τὸν σκοπὸν αὐτοῦ ἀκριβῶς ἔξυπηρετοῦντες. Ἀνήγγειλε δὲ ὅτι οἱ ἐν Τεργέστῃ δμογενεῖς ἥσαν πρόθυμοι νὰ καταβάλωσιν ἄφθονα πρὸς τοῦτο κεφάλαια. Καὶ ἡ μὲν πρότασις ἐνθουσιωδῶς ἐνεκρίθη. Ἄλλα τὸ δνομα καὶ κατ’ ἔμὴν καὶ κατ’ ἄλλων πρότασιν δὲν ἐγένετο δεκτόν, καὶ διότι δικαίωμα δὲν εἶχομεν νὰ δώσωμεν αὐτῷ ἀνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀπόντος τότε Διαδόχου, καὶ διὸ ἀπέρους λόγους, καὶ εἰς αὐτὸ ἀντικατέστη τὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Λυστυχῶς δμως ἦ ἐκ Τεργέστης ἐπιτροπή ἢ κομίσασα τὴν ὀλιμπίδα σύχι εὐχαταφόροντον προστηταὶ 37.000 δρ., δὲν ἀνελογίσθη νὰ ἔξηρῃ πρὸς τίνα σκοπὸν προσφέρει αὐτήν, καὶ οὕτω ἢ ἰδουσι τοῦ Ταμείου ἐντελῶς ἀπέτυχε.

Κατὰ τὴν γενικὴν δὲ συνεδρίασιν τοῦ ἐπομένου ἔτους ἐπρότεινα ἐγώ, πρόεδρος ἀντ’ ἔμοῦ νὰ ψηφισθῇ διηνεκῆς ὁ κατὰ καιρὸν Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, καὶ τοῦτο παρεδέχθη ὁ Σύλλογος, ψηφίσας ἐμὲ *Ισόβιον ἀντιπρόσεδρον*.

Δυστυχῶς δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δυσάρεστοι συνέβησαν περιπέτειαι, καὶ τὴν ὑπόληψιν καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τοῦ Συλλόγου διακινδυνεύσασαι. Τινὲς δυσηρεστημένοι διότι εἰς προστατευόμενος αὐτῶν κλητὴρ εἶχεν ἀντικατασταθῆ διὸ ἄλλου ὑπὸ τοῦ Γραμματέως κ. Διαλισμᾶ, τοῦ πρώτου συλλαβόντος τὴν ἴδεαν τῆς ἴδρυσεως τῆς Ἀναπλάσεως, ἥγειραν ὑπονοίας κατὰ τῆς ἐντίμου διαχειρίσεως τῶν χρηματικῶν τοῦ Συλλόγου. Καὶ ἐγὼ μέν, ἀκροασθεὶς τῆς ἐκθέσεως τῆς ἔξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀντελήφθην ὅτι ἐπρόκειτο ἀπλῶς περὶ ἀνωμαλιῶν εἰς τὴν κράτηοιν τῶν βιβλίων, αἵτινες ἥσαν φυσικῶταται, καθ’ ὃ οὖσαι ἐμπεπιστευμέναι εἰς ταμίας καὶ γραμματεῖς μὴ ἐκλεγομένους ἐκ τῶν ἐμπείρων τῆς διπλο-



γραφίας. Ἐπρότεινα λοιπὸν ὅτι τὸ μόνον εὔλογον ἦν αἱ ἀνωμαλίαι νὰ καταδειχθῶσιν εἰς τοὺς ὑπολόγους, καὶ νὰ τευθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν τὰ βιβλία, ἵνα εὔρωσι καὶ ἔξηγήσωσι τὰς προσαπτομένας αὐτοῖς ἀταξίας. Ἀλλ' οἱ ἄλλως φρονοῦντες ἐπέμειμειναν νὰ πεμφθῶσι τὰ βιβλία ἐνσφράγιστα εἰς τὴν εἰσαγγελίαν καὶ οἱ ὑπόλογοι νὰ κατηγορηθῶσιν, ώς σφετερισάμενοι ποσότητας, ὅσαι, τὸ περίεργον, δὲν ἦσαν οὐδὲ ὅλα τοῦ συλλόγου τὰ εἰσοδήματα!

Ἄφ' ὅτου λοιπὸν εἶδον τὴν τάσιν ταύτην, ἀπέσχον ὅσον ἔδυνήθην, τοῦ νὰ παραστῶ πλέον εἰς τοῦ συλλόγου τὰς συνεδριάσεις, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως (ἥτις εἰσέτι, καθ' ἦν στιγμὴν γράφω, μένει ἀνέκδοτος). Εἰς τοῦτο δὲ καὶ ἦναγκαζόμην, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ ὅτι διηγόμην τὸ θέρος ἐν Κηφισίᾳ, δεύτερον δὲ ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Σύλλογος τῆς Ἀναπλάσεως συνέπιπτε σχεδὸν πάντοτε νὰ συνεδριάζῃ, ὅτε καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑληνικῶν Γραμμάτων, ἀφ' οὗ δὲν ἔδηνάμην νὰ ἔλειπω, ως αὐτοῦ πρόεδρος.

Φιλεκπαιδευτική Ἐταιρία.

Ἄλλη ἐπιτροπή, ἐκ τοῦ Ἀρσακείου, ἦλθεν, ἀφ' οὗ μετώκησα εἰς Αθήνας, νὰ μοὶ προτείνῃ τὴν προεδρείαν τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας, ἀφ' ἡς ὁ κ. Μ. Μελᾶς εἶχεν ἀποσυρθῆ. Ἀλλὰ δὲν ἔδεχθην τὴν πρότασιν, διότι τὴν Ἐταιρείαν ταύτην ἔθεωρουν ἀνέκαθεν, ώς διὰ κομματικοὺς λόγους παρεκβᾶσαν τοῦ ἀρχικοῦ της σκοποῦ. Συστᾶσα ποὸ πλείστων ἐτῶν, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἴδιωτῶν, οἵς καὶ ἐγὼ αὐτὸς κατετατόμην, πρὸς ἴδρυσιν σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἢ μὴ Ἑλλάδι, δπου δὲν ἐπήρκουν οἱ πόροι ἢ δὲν ἔφθανεν ἢ ἐνέργεια τῆς Ἑληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐν συνεδριάσει τινί, προπαρασκευασθείσῃ ὑπὸ τοῦ τότε Προέδρου Γλαράκη καὶ τοῦ Γραμματέως Κοκκόνη, πᾶς ὁ τῆς Ἐταιρείας σκοπὸς μετετράπη εἰς ἀπλῆν σύστασιν παρθεναγωγείου ἐν Ἀθήναις. Ωρμῶντο δ' οἱ ταῦτα ἐνεργοῦντες, ώς